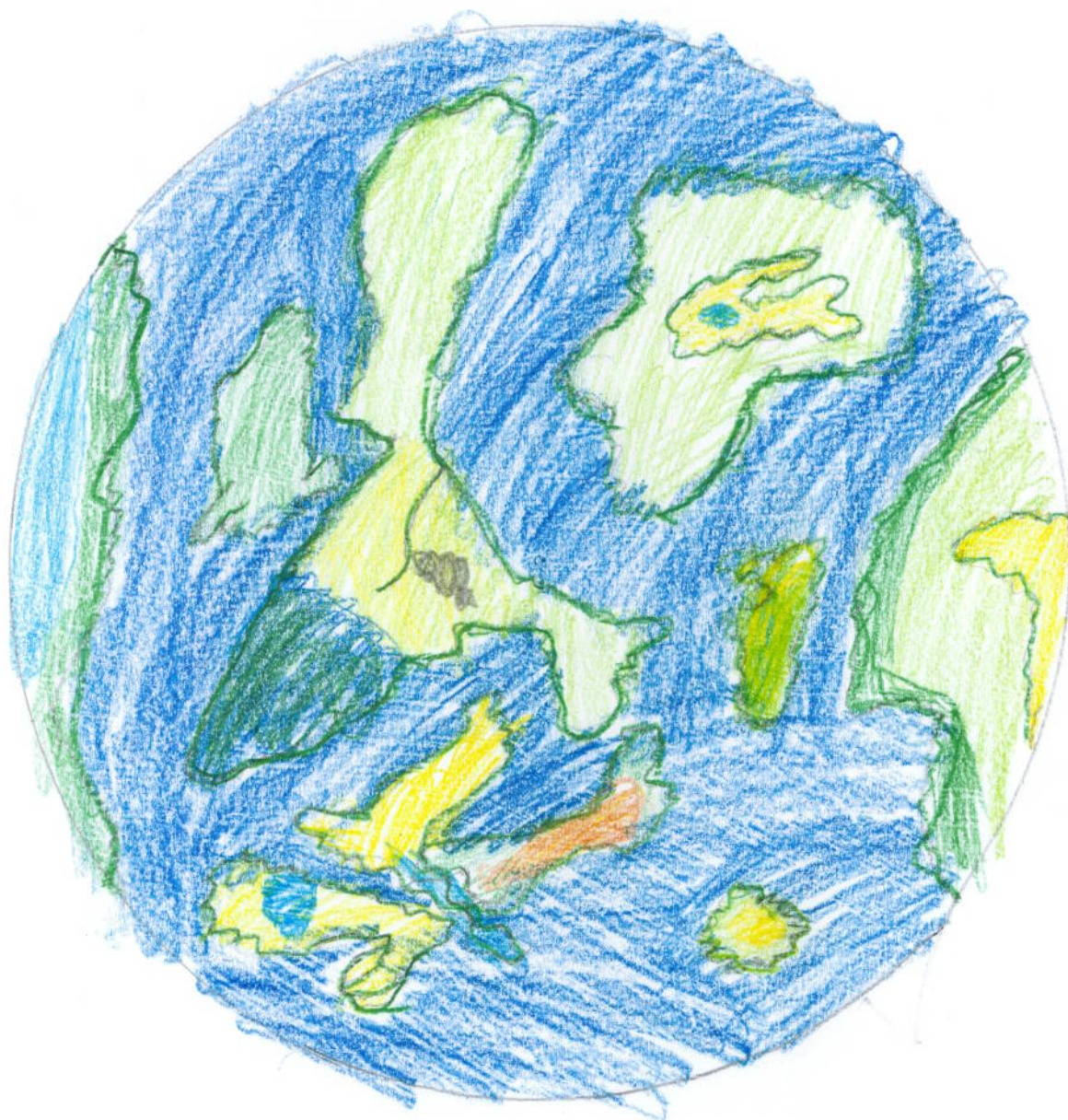

**HALÓ,
HALÓ !**

**TADY
HAJNICE...**

**Ahoj, vesmírní přátelé !
Ozvěte se !**

**Galaxie : Mléčná dráha
Planeta : Země
Světadíl : Evropa
Stát : Česká republika
Obec : Hajnice
Forma života : lidé (žáci 3. a4. ročníku ZŠ Hajnice)**

Žijeme v obci Hajnice.

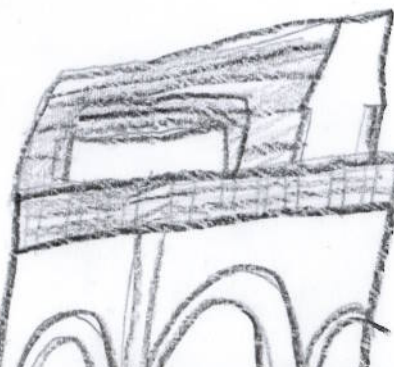
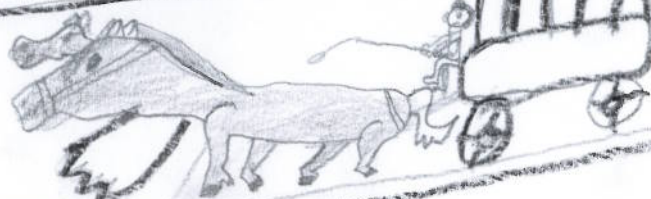
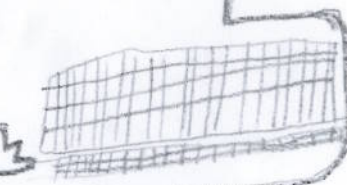
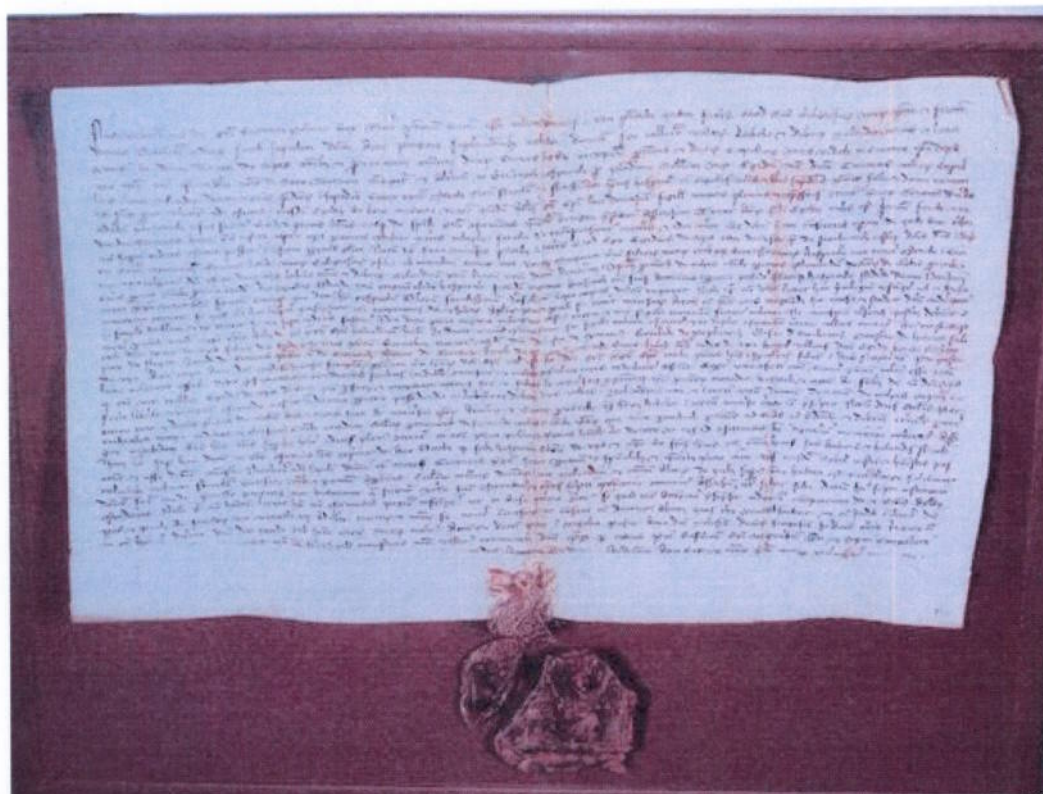
Je to velmi pěkná vesnička, moderní se zajímavou historií.

Podle pověstí byla založena kolem roku 1007, kdy tudy vedla solná stezka od Jaroměře přes Liščí vrch dále k Trutnovu.

Vedla středem obce, okolo hostince, kovárny a solné strážní věže.

První písemná zpráva o historii obce je z roku 1260.

Pověsti o Hajnici

Za dávných časů, kdy všude kolem Hajnice byl hustý les a vesnicí vedla jen jedla stezka, se každý týden vydávali formani s nákladem z Jaroměře do Polska právě přes naši ves.

Solná stezka vedla z Liščího vrchu a byla velmi nebezpečná, hlavně pro formany, kteří dobře neznali cestu.

Jednou se do Polska vydal nezkušený forman. Jel sám a protože neznal cestu, v lese na Liščím vrchu zabloudil. Byl už večer, nebylo moc vidět a on nevěděl co si má počít. Nejdříve běhal po lese a snažil se cestu najít. Když došel na kraj lesa, vždy uviděl jen příkrý sráz. Ze zoufalství se začal modlit a prosil o pomoc. Sliboval, že když mu svatí pomohou, nechá podél cesty vystavit jejich obrazy. Byl vyslyšen, cestu našel a bezpečně dojel do vesnice. Svůj slib dodržel a podél stezky nechal vystavit obrazy svatých.

Za dávných časů vedla přes naši vesnici solná stezka. Vedla z Polska až někam za Jaroměř. Byla využívána formany, kteří vozili zboží na prodej. Mezi sebou se dobře znali a pro bezpečnost jezdili ve skupinách. Jednou se skupina formanů zastavila v hospůdce v Hajnici. Dopřáli si odpočinku, pojedli, popili. Jeden z formanů popíjel více a uzavřel sázku. Nebude prý měnit koně a vyjede na Liščí vrch bez potíží. Ostatní ho z toho zrazovali, ale nedal si říct. Ostatní vyměnili koně a všichni se vydali na cestu. V prudkém kopci forman s unavenými koňmi začal zaostávat za ostatními. Nakonec na cestě zůstal sám. Bylo sychravé počasí, mlha a koně nemohli s nákladem pohnout, zůstali stát. Forman se nejprve rozčiloval, bil koně, ale nakonec musel přiznat, že to přehnal. Prosil svaté o pomoc a sliboval, že jestliže v pořádku vyjede na kopec, dá celou cestu vyzdobit jejich obrazy. V tu chvíli koně zabrali a pomalu vyjeli i s nákladem na Liščí vrch. Forman svůj slib splnil a nechal obrazy svatých vystavit podél cesty.

Která z těchto pověstí je pravdivá se asi již nedozvíme.

Obrazy svatých opravdu lemovaly solnou stezku.

Občané Hajnice si stále vypráví o formanech a kudy vedla solná stezka také všichni vědí. Původní obrazy byly poničené, přesto je v ochranných boudičkách můžete spatřit. Lidé si historie své obce tolik váží, že je nechali znovu namalovat.

Kde jsme se vše dozvěděli ?

Využili jsme ochoty a vědomostí pana starosty Petra Červeného, se kterým jsme nejednou diskutovali o Hajnici dřívější i současné.

Výpis z kroniky obce Hajnice.

Prostudování pověstí z Hajnického občasníku.

Práce s internetem.

Návštěva ateliéru akademického malíře Daniela Václavíka.

Boudičky podél cesty:

Autoři :

3. ročník :

**Julia Albrechtová
Tereza Karásková
Michaela Klossowská
Agáta Ludvighová
Matěj Maštalířský
Vendulka Pýchová
Tereza Šedková
Sára Valášková**

4. ročník :

**Michaela Flejgrová
Sabina Kolesniková
Karolína Petrášová
Kristýna Petrášová
Jakub Pracný
Tereza Prokůpková**

